

Så alt i alt: Vi har stor forståelse og velvilje for hensigten med forslaget her, men vi er ikke indstillede på, at det skal vedtages. Vi tror ikke, det er det rigtige, når vi nu har en universitetslov og nogle retningslinjer, som er vedtaget, og som ikke har været gældende særlig længe.

Jan Køpke Christensen (FP):

Man kan have forståelse for noget af det, der ligger i dette forslag, men jeg vil kort meddele, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte forslaget, og det skyldes, at det efter vores opfattelse griber ind i de enkelte uddannelsesinstitutioners pligt og ret til at tilrettelægge deres arbejde omkring ansættelser ud fra de forhold, som er bedst for den pågældende institution.

Samtidig er det dog således, at vi må erkende, vi ikke er blinde for, at der er en kraftig indavl, hvor nyuddannede folk straks sikrer sig ansættelse på samme institution, som de er uddannet på. Derfor kan vi godt støtte det element, som stiller krav om mindst to års virke andetsteds, også fordi det medvirker til at forøge kandidatens viden og alsidighed.

For det tredje kan vi ikke støtte de mange komplicerede regler i punkterne 1-5 om, hvordan en ansøger skal behandles og ansøgningsproceduren tilrettelægges.

Forholdene er meget forskellige på de mange højere læreanstalter. Derfor må ledelsen det pågældende sted have ret til at tilrettelægge proceduren, så den er optimal for den pågældende højere læreanstalt.

For det fjerde: Det er imidlertid således efter vor mening fornuftigt, at vi i stigende omfang foretager stillingsopslag i udlandet for at trække nye folk til landet. Men det skal ikke være et krav. Det skal være en mulighed og en anbefaling; lad det være sagt.

For det femte: Vores hovedmodstand er således, at disse meget firkantede, detaljerede regler, som kan være relevante i én situation, kan være direkte skadelige i en anden situation. Vi ønsker mangfoldighed også med hensyn til ansættelsesmetoder.

For det sjette: Det konkrete problem med indavl, nepotisme skal løses. Det sker bedst ved at øge den faglige konkurrence institutionerne imellem. Ledelserne af de højere læreanstalter skal have større ansvar og større pligt. De skal ikke kunne hænge deres dårlige undskyldninger – såkaldt dårlige undskyldninger – på den knage, som dette forslag vil være.

For det syvende: Vi mener nok, at der er behov for, at ministeren med et hyrdebrev, om man vil, el.lign. sender et utvetydigt signal til alle de højere læreanstalter om, at de skal standse ethvert tilløb til nepotisme, og så må denne sag være slut.

Derfor vil jeg gerne i dag spørge undervisningsministeren, om undervisningsministeren er enig i, at man kan ordne det med at sende et såkaldt hyrdebrev el.lign. til de pågældende institutioner, læreanstalter – et utvetydigt signal til alle disse højere læreanstalter om, at de skal standse ethvert tilløb til det, der hedder nepotisme.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg skal gøre det kort. Vi afviser forslaget. Vi, der sidder her i salen, er og skal fortsat være politikere, ikke administratorer.

Bruno Jerup (EL):

Vi er generelt set positive over for det forslag, SF her har fremsat. Vi er ikke sikre på, hvis vi udmønter det punkt for punkt, at det lige præcis er svaret på det problem, som SF rejser. Der er i hvert fald flere af punkterne, hvor vi stiller os tvivlsomme over for, om det er det rigtige, men vi henholder os til, at det jo i første omgang må betragtes som et forslag, der derefter skal ud til høring, også i de områder, vi snakker om, så der kan komme nogle tilbagemeldinger, om det nu er svaret på det problem med nepotisme og indavl, som man her forsøger på at løse.

Vi kan f.eks. se noget positivt i, at man går ind og laver et toleddet bedømmelsesudvalg, men vi stiller os mere tvivlende over for f.eks. punkt 3 og 4 om, at bedømmelsesudvalgene skal have tilsendt curriculum vitae, og at man skal have mulighed for at vedlægge anbefalinger fra respekterede forskere. Det vil altid blive sådan en lidt individuel betragtning: Hvad er respekterede forskere for noget?

Vi stiller os også lidt tvivlende over for punkt 6 om, at ph.d.'erne som hovedregel ikke kan ansættes direkte på det sted, hvor de er blevet uddannet, at de skal have to år et andet sted. Vi mener nok, det er fornuftigt, at de kommer ud at arbejde et andet sted, men at lægge det ind som en begrænsning af deres muligheder for at arbejde videre, måske med nogle konkrete forskningsprojekter, hvor de er blevet uddannet, er ikke så heldigt.

Hvad angår punkt 7 vedrørende prøvelektorer, stiller vi os også lidt tvivlende med hen-